

ועל

דא בזמנא דישראל הווי שראן על ארעא
 (דף פה ע"א) ופליחי פולחנא דקדשא בריך הוא, שכינתא
 הות צנועה בינייהו ולא נפקת מגו ביתא לבר
 באתגלייא. ובגין כך כל אנון נביאים דהווי בההוא
 זמנא לא נטלו נבואה אלא באתרה פדקאמרן. ובגין
 כך יונה הוה ערק לבר מארעא קדישא, דלא יתגלי
 עליה נבואה ולא יהך בשליחותא דקדשא בריך הוא.

ואי תימא הא חמינן דאתגלייא שכינתא בכבל
 דאיהו לבר. הא אוקימנא דכתיב, (יחזקאל א) היה
 היתה, דהוה מה דלא הוה מן קדמת דנא מיומא
 דאתבני בי מקדשא, וההיא נבואה לשעתא הות
 וכתיב על נהר פבר, נהר דכבר הוה מיומא דאתברי
 עלמא, ושכינתא אתגלייא תדיר עליה דכתיב, (בראשית
 ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד וגו'.

לשון הקודש

הקדוש ברוך הוא.

ואם תאמר, הרי ראינו שהתגלתה
 השכינה בכבל, שהיא בחוץ - הנה
 פרשנו שכתוב (יחזקאל א) היה הנה, שהנה
 מה שלא היה מלפני כן מיום שנבנה
 בית המקדש, והנבואה ההיא היתה
 לשעתה. וכתוב על נהר פבר, הנהר
 שפבר היה מן היום שנברא העולם,
 והשכינה תמיד התגלתה עליו, שכתוב

ועל זה, בזמן שישראל היו שרוניים על
 הארץ ועובדים את עבודת הקדוש ברוך
 הוא, השכינה היתה צנועה ביניהם, ולא
 יצאה מתוך ביתה החוצה בגלוי. ומשום
 כך, כל אותם הנביאים שהיו באותו
 הזמן, לא נטלו נבואה אלא במקומה,
 כפי שאמרנו. ומשום כך יונה הוה בורח
 מחוץ לארץ הקדש, כדי שלא תתגלה
 עליו הנבואה, ולא ילך בשליחות של

(שם האחד וגו') וְדָא אִיתוּ חַד מִיַּנְיָהוּ.

וְתַמְן אֲתַגְלִיָּא שְׂכִינְתָא לְפּוּם שְׁעַתָּא דְאַצְטְרִיכוּ לָהּ
 יִשְׂרָאֵל לְפּוּם צְעָרֵיהוּ. אֲבָל בְּזַמְנָא אַחְרָא לֹא
 אֲתַגְלִיָּא. וּבְגִין כֵּךְ יוֹנָה בְּגִין דְּלֹא תִשְׂרִי עֲלוּי שְׂכִינְתָּא
 וְלֹא תִתְגַּלִּי עֲלֵיהּ, אֲזִל מֵאַרְעָא קַדִּישָׁא וְעָרַק. הַדָּא
 הוּא דְכָתִיב (יונה א) מִלְּפָנַי יִי. וְכָתִיב כִּי יִדְעוּ הָאֲנָשִׁים
 כִּי מִלְּפָנַי יִי הוּא בּוֹרֵחַ.

תָּא חֲזִי, כְּמָה דְשְׂכִינְתָּא לָּא אֲתַגְלִיָּא אֶלָּא בְּאַתְרָא
 דְּאַתְחִזִּי לָהּ, אוֹף חָבִי לָּא אֲתַחֲזִי וְלֹא אֲתַגְלִיָּא
 אֶלָּא בְּבַר נֶשׁ דְּאַתְחִזִּי לָהּ. דִּהָא מִן יוֹמָא דְסָלִיק עַל
 רַעוּתֵיהּ דְּלוּט לְאַתְהַפְּכָא בְּסַרְתֵּינֵיהּ, אֶסְתַּלְקַת רוּחָא
 קַדִּישָׁא מֵאַבְרָהָם. וְכֵד אֶסְתַּלְק לׁוט מֵינֵיהּ, מִיַּד שָׂרָא רוּחַ
 קַדִּישָׁא בְּדוּכְתֵיהּ הַדָּא הוּא דְכָתִיב וַיִּי אָמַר אֶל אַבְרָם
 אַחֲרֵי הַפָּרֶד לׁוט מֵעַמּוֹ וְגו'.

לשון הקודש

בַּא רְאָה, כְּמוֹ שֶׁהַשְּׂכִינָה לֹא מִתְגַּלֶּה
 אֶלָּא בְּמָקוֹם הַרְאוּי לָהּ, אִף כֵּךְ לֹא
 רְאוּיָהּ וְלֹא מִתְגַּלֶּה אֶלָּא בְּאֵדָם שְׂרָאוּי
 לָהּ. שְׂהַרִי מִיּוֹם שְׁעָלָה עַל רַעוּנֵי שַׁל לׁוט
 לְהַתְּהַפֵּךְ לְסוּרוֹ הָרַע, הַסְתַּלְקָה רוּחַ
 הַקַּדִּישׁ מֵאַבְרָהָם. וְכִשְׁהַסְתַּלְק מִמֶּנּוּ לׁוט,
 מִיַּד שָׂרְתָה רוּחַ הַקַּדִּישׁ בְּמָקוֹמָהּ. זֶהוּ
 שְׁכָתוּב וְה' אָמַר אֶל אַבְרָם אַחֲרֵי הַפָּרֶד
 לׁוט מֵעַמּוֹ וְגו'.

(בראשית ב) וַיִּקְרַח יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת
 הַגֶּן וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְגו' וְשֵׁם הָאֶחָד וְגו', וְזֶה
 הוּא אֶחָד מֵהֵם.

וְשֵׁם נִגְלָתָהּ הַשְּׂכִינָה לְפִי שְׁעָה
 שֶׁהַצְּטֻרְכוּ אוֹתָהּ יִשְׂרָאֵל לְפִי צְעָרָם,
 אֲבָל בְּזַמְן אַחֵר לֹא הִתְגַּלְתָּהּ. וּמִשׁוּם כֵּךְ
 יוֹנָה, כִּדִּי שְׁלֹא תִשְׂרַח עֲלוּי הַשְּׂכִינָה וְלֹא
 תִתְגַּלֶּה עֲלוּי, הִלְךְ מֵאַרְצֵי הַקַּדִּישׁ וּבָרַח.
 זֶהוּ שְׁכָתוּב (יונה א) מִלְּפָנַי ה'. וְכָתוּב כִּי
 יִדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי מִלְּפָנַי ה' הוּא בּוֹרֵחַ

תָּא חַוִּי, פִּינּוּן דְּחַמָּא אַבְרָהָם דְּלוּט הוּוּ תָב לְסַרְחַנְיָה,
הוּוּ דְּחִיל אַבְרָהָם. אָמַר דִּילְמָא חַס וְשָׁלוֹם בְּגִין
חֲבָרוּתָא דְדָא אַבְיָדְנָא בְּגִינְיָה חוּלְקָא קַדִּישָׁא דְאַעֲטַר לִי
קַדְשָׁא בְּרִידָה הוּא. פִּינּוּן דְּאַתְפָּרֵשׁ מִנִּיָּה אָמַר לִיָּה שָׂא נָא
עֵינִיד וְרָאָה מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֵתָּה שָׁם.

מָאִי מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֵתָּה שָׁם דְּאַתְדַּבַּקְתָּ בֵּיהּ
בְּקַדְמִיתָא וְאַתְעַטַּרְתָּ בְּהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא. צְפוּנָה
וְנִגְבָּה וְקַדְמָה וְיָמָה. אֵלִין אַנּוּן מִסְעֵיו דְּהוּוּ בְּקַדְמִיתָא
דְּכַתִּיב וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו. וְכַתִּיב הַלּוֹךְ וְנִסּוּעַ הַנִּגְבָּה. אֵלִין
דְּרַגִּין עַלְאִין דְּאַתְעַטַּר בְּמַהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא בְּקַדְמִיתָא.
וְכַדִּין אַתְבְּשַׁר דְּלָא יַעֲדִי מִנִּיָּה וּמִן בְּנֵי לְעֵלְמִין
דְּכַתִּיב כִּי אֵת כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֵתָּה רוּאָה. מָאִי
אֲשֶׁר אֵתָּה רוּאָה. דָּא דְרַגְנָא קַדְמָאָה דְּאַתְנַגְלִיא לִיָּה כְּמָה
דְּאַתְ אָמַר לִי הַנְּרָאָה אֵלִין. וּבְגִין כִּדְ אֲשֶׁר אֵתָּה רוּאָה

לשון הקודש

הַשְּׁלֵמָה. צְפוּנָה וְנִגְבָּה וְקַדְמָה וְיָמָה –
 אֵלוֹן חַס מִסְעֵיו שְׁהִיוּ בְּתַחֲלָה, שְׂכַתוּב
 וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו. וְכַתוּב הַלּוֹךְ וְנִסּוּעַ הַנִּגְבָּה
 – אֵלוֹן הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת שְׁהַתְעַטַּר
 בְּאַמוּנָה הַשְּׁלֵמָה בְּתַחֲלָה.

וְאֵז הַתְּבַשְׂר שְׁלָא תּוּזוּ מִמֶּנּוּ וּמִבְּנֵי
 לְעוֹלָמִים, שְׂכַתוּב כִּי אֵת כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 אֵתָּה רוּאָה. מַה זֶה אֲשֶׁר אֵתָּה רוּאָה? זֶה
 הַדְּרָגָה הָרֵאשׁוֹנָה שְׁהַתְנַלְתָּה לוֹ, כְּמוֹ

כַּא רָאָה, פִּינּוּן שְׂרָאָה אַבְרָהָם שְׁלוּט
 הָיָה שָׂב לְסוּרוֹ הָרַע, הָיָה פּוֹחֵד אַבְרָהָם.
 אָמַר, אוֹלֵי חַס וְשָׁלוֹם מִשּׁוּם הַחֲבָרוּת עִם
 זֶה אַבְדִּיתִי בְּגַלְלוֹ אֵת הַחֶלֶק הַקְּדוֹשׁ
 שְׁעַטַּר אוֹתִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. פִּינּוּן
 שְׁנַפְרַד מִמֶּנּוּ, אָמַר לוֹ, שָׂא נָא עֵינִיד
 וְרָאָה מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֵתָּה שָׁם.

כְּמוֹ מַה זֶה מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֵתָּה שָׁם?
 שְׁנַדְבַקְתָּ בוֹ בְּתַחֲלָה וְהַתְעַטַּרְתָּ בְּאַמוּנָה

בְּגִין דְּדִרְגָא דָּא קְדַמָּא אֲתַבְּלִיל מִכְּלֵהוּ דְּרִגִין וְכִלְהוּ
אֲתַחְזוּן בֵּיהּ, וּבְגִין כֶּךָ כִּי אֵת כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֵתָהּ רוּאָה
וְגו'.

רַבִּי אֶלְעָזָר אֶעְרַע בְּכִי אוֹשְׁפִיזָא בְּלוּד, וְהוּה עֲמִיה רַבִּי
חֲזִקְיָה. קָם בְּלִילְיָא לְמַלְעֵי בְּאוּרִייתָא, קָם רַבִּי
חֲזִקְיָה גַבִּיהּ. אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר בְּקוּסְטָרָא דְקוּסְטָא
חֲבַרְיָא שְׂכִיחִי.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר (שיר השירים ב) כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי
הַיַּעַר וְגו'. כְּתַפּוּחַ, דָּא קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא,
דְּאִיהוּ חָמִיד וּמִתְעַטָּר בְּגוּזוֹנֵי מְכָל שְׂאָר אֵילָנִין דְּלֹא
אִית דְּדָמֵי לִיה. רָשִׁים אִיהוּ מְכָלָא, רָשִׁים הוּא דְלִית
אַחְרָא כּוֹתִיָה. בְּגִינֵי כֶּךָ בְּצִלוֹ חֲמִדְתִּי. בְּצִלוֹ וְלֹא
בְּצִלָּא אַחְרָא. בְּצִלוֹ וְלֹא בְּצִלָּא דְשְׂאָר מִמֶּנּוּ. חֲמִדְתִּי,
אִימְתִּי, מִן יוֹמָא דְהָהּ אַבְרָהָם בְּעֶלְמָא דְאִיהוּ חָמִיד

לשון הקודש

צ.ר.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (שיר ב) כְּתַפּוּחַ
בַּעֲצֵי הַיַּעַר וְגו'. כְּתַפּוּחַ – זֶה הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נְחָמֵד וּמִתְעַטָּר בְּגוּזֵי
מְכָל שְׂאָר הָאֵילָנוֹת שְׂאִין מִי שְׂדוּמָה לוֹ.
רָשִׁים הוּא מִן הַכֹּל, רָשִׁים הוּא שְׂאִין
אַחַר בְּמוֹתוֹ. מִשּׁוּם כֶּךָ בְּצִלוֹ חֲמִדְתִּי.
בְּצִלוֹ וְלֹא בְּצִלָּא שֶׁל אַחַר. בְּצִלוֹ וְלֹא בְּצִלָּא
שֶׁל שְׂאָר הַמִּמְנִים. חֲמִדְתִּי – מִתִּי? מִן

שְׂנַאֲמַר לְה' הַנִּרְאָה אֱלֹוִי. וּמִשּׁוּם כֶּךָ
אֲשֶׁר אֵתָהּ רָאָה, מִשּׁוּם שֶׁהַדְּרָגָה
הָרֵאשׁוֹנָה הַזֹּאת נִכְלָלָת מְכָל הַדְּרָגוֹת וְכִלְיָן
נִרְאוֹת בָּהּ. וּמִשּׁוּם כֶּךָ כִּי אֵת כָּל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֵתָהּ רָאָה וְגו'.

רַבִּי אֶלְעָזָר נִקְלַע לְבֵית אַבְרָהָם בְּלוּד,
וְהָיָה עִמּוֹ רַבִּי חֲזִקְיָה. קָם בְּלִילְיָה לְעַסְק
בְּתוֹרָה. קָם רַבִּי חֲזִקְיָה אֱלֹוִי. אָמַר לוֹ
רַבִּי אֶלְעָזָר, הַחֲבֵרִים נִמְצְאִים בְּאַרְמוֹן

וְרַחִים לִיּה לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאַהֲבָה כְּמָה דְאַתְּ
אָמַר, (ישעיה מא) אַבְרָהָם אֹהֲבִי. וּפְרִיז מְתוּק לְחֻבִי, דָּא
הוּא יִצְחָק דְּאִיהוּ אִיבָא קַדִּישָׁא.

דְּבַר אַחַר בְּצִלוֹ חֲמֵדְתִּי וַיִּשְׁבַּתִּי, דָּא יַעֲקֹב. וּפְרִיז
מְתוּק לְחֻבִי, דָּא יוֹסֵף הַצַּדִּיק דְּעַבַד פִּירִין
קַדִּישִׁין בְּעֶלְמָא. וְעַל דָּא כְּתִיב (בראשית לו) אֱלֹה תוֹלְדוֹת
יַעֲקֹב יוֹסֵף. דְּכָל אַנּוּן תוֹלְדוֹת דְּיַעֲקֹב (יוֹסֵף דְּאִיהוּ דְּעַבִּיד
תוֹלְדוֹת) (נ"א בְּיוֹסֵף הַצַּדִּיק קַיִימִי, דְּעַבִּיד תוֹלְדוֹת בְּעֵין בְּלַחוּ) (ד"א ל"ג שְׁבַטִים),
וּבְגִין כֶּךָ אֶקְרוּן יִשְׂרָאֵל עַל שְׂמָא דְאַפְרִים דְּכְתִיב,
(ירמיה לא) הֲבֵן יִקִּיר לִי אֶפְרַיִם וְגו'.

דְּבַר אַחַר כְּתוּבָה בְּעֵצֵי הַיַּעַר. דָּא אַבְרָהָם. וְדָמִי
לִיּה לְתַפּוּחַ דְּסָלִיק רִיחִין (דף 99 ע"ב) וְאַתְרֵשִׁים
בְּמַהֲיַמְנוּתָא שְׁלִימָתָא עַל כָּל בְּנֵי דְרִיָּה, וְאַתְרֵשִׁים חַד
לְעִילָא, וְאַתְרֵשִׁים חַד לְתַתָּא דְכְתִיב (יחזקאל ל"ג כ"ד) אַחַד

לשון הקודש

יוֹסֵף. שְׁכַל אוֹתָם הַתּוֹלְדוֹת שֶׁל יַעֲקֹב
וְיוֹסֵף שֶׁהוּא שְׁעוּשָׂה תוֹלְדוֹת] (נ"א בְּיוֹסֵף הַצַּדִּיק
הֵם עוֹמְדִים, שְׁעוּשָׂה תוֹלְדוֹת בְּעֵין בְּלָם] וְד"א
שְׁבַטִים, וּמִשׁוּם כֶּךָ נִקְרְאוּ יִשְׂרָאֵל עַל שֵׁם
אֶפְרַיִם, שְׁכַתוּב (ירמיה לא) הֲבֵן יִקִּיר לִי
אֶפְרַיִם וְגו'.

דְּבַר אַחַר כְּתוּבָה בְּעֵצֵי הַיַּעַר - זֶה
אַבְרָהָם, שְׁדוּמָה לְתַפּוּחַ שְׁמַעְלָה רִיחוֹת,
וְנִצְטִין בְּאִמּוּנָה שְׁלָמָה עַל כָּל בְּנֵי דוֹרוֹ,

הַיּוֹם שֶׁהָיָה אַבְרָהָם בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא נִחְמַד
וְאֵהֵב אֵת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַהֲבָה,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה מא) אַבְרָהָם אֹהֲבִי.
וּפְרִיז מְתוּק לְחֻבִי - זֶה הוּא יִצְחָק, שֶׁהוּא
פְּרִי קְדוּשָׁא.

דְּבַר אַחַר בְּצִלוֹ חֲמֵדְתִּי וַיִּשְׁבַּתִּי - זֶה
יַעֲקֹב. וּפְרִיז מְתוּק לְחֻבִי - זֶה יוֹסֵף
הַצַּדִּיק שֶׁעָשָׂה פְרוֹת קְדוּשִׁים בְּעוֹלָם, וְעַל
זֶה כְּתוּב (בראשית לו) אֱלֹה תוֹלְדוֹת יַעֲקֹב

הָיָה אַבְרָהָם. מָאִי טַעְמָא הָוּה אַחָד. דְּלֹא הָוּה אַחְרָא
 בְּעֵלְמָא דִּי סָלִיק לְמַהִימְנוּתָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בַר
 אִיתּוּ. אָמַר לִיה רַבִּי חֲזַקְיָה וְהָא כְּתִיב וְאֵת הַנֶּפֶשׁ
 אֲשֶׁר עָשׂוּ בַחֲרֹן. אָמַר לִיה עַד כַּעַן אֲנֹנִן לֹא הָוּ
 בְּדַרְגִּין עֲלָאִין דְּאִתְעַטְר בְּהוּ אַבְרָהָם.

לְבַתָּר אָמַר לִיה תּוּ שְׂמַעְנָא דְלֹא אֶקְרִי אַבְרָהָם
 אַחָד עַד דְּאִסְתַּלַּק בְּיַצְחָק וַיַּעֲקֹב. כִּינּוּן
 דְּאִסְתַּלַּק בְּיַצְחָק וַיַּעֲקֹב (נ"א וְהָא) וְהוּוּ בְלָהוּ תְלַתְהוּן
 אַבְהוֹן דְּעֵלְמָא כִּדִּין אֶקְרִי אַבְרָהָם אַחָד. וְכִדִּין הוּא
 תְּפִיחַ בְּעֵלְמָא רָשִׁים מְפַל כִּנּוּן עֵלְמָא. אָמַר לִיה שְׂפִיר
 קָא אַמְרַת.

דְּכָר אַחַר כְּתִיב בְּעֵצֵי הַיַּעַר דָּא קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא.
 כִּן דוּדֵי דָא קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. כַּעֲלוּ דָא קַדְשָׁא
 בְרִיךְ הוּא. חֲמֵדְתִּי וַיִּשְׁבַּתִּי, כִּינּוּן דְּאִתְגַּלִּי קַדְשָׁא

לשון הקודש

נִקְרָא אַבְרָהָם אַחָד עַד שֶׁהִתְעַלָּה בְּיַצְחָק
 וַיַּעֲקֹב. כִּינּוּן שֶׁהִתְעַלָּה בְּיַצְחָק וַיַּעֲקֹב וְהָוּ
 שְׁלִשְׁתָּם אֲבוֹת הָעוֹלָם, אִין נִקְרָא אַבְרָהָם
 אַחָד. וְאִין הוּא תְּפִיחַ בְּעוֹלָם, מַעֲזִין מְפַל
 כִּנּוּן הָעוֹלָם. אָמַר לוֹ, יִפְהָ אַמְרַת.

דְּכָר אַחַר, כְּתִיב בְּעֵצֵי הַיַּעַר - זֶה
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. כִּן דוּדֵי - זֶה הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא. כַּעֲלוּ - זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 חֲמֵדְתִּי וַיִּשְׁבַּתִּי - כִּינּוּן שֶׁנִּגְלָה הַקְּדוֹשׁ

וְנִרְשָׁם אַחָד לְמַעַלָּה וְנִרְשָׁם אַחָד לְמַטָּה,
 שְׂכַתּוּב אַחָד הָיָה אַבְרָהָם. מַה הַטַּעַם
 הָיָה אַחָד? שְׁלֹא הָיָה אַחַר בְּעוֹלָם שְׁעַלָּה
 לְאִמּוּנַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּרַט לוֹ. אָמַר
 לוֹ רַבִּי חֲזַקְיָה, וְהָרִי כְּתוּב וְאֵת הַנֶּפֶשׁ
 אֲשֶׁר עָשׂוּ בַחֲרֹן? אָמַר לוֹ, עַד כַּעַת הָיָה
 לֹא הָיוּ בְּדַרְגוֹת עֲלִיוּנוֹת שֶׁהִתְעַטְר בְּהֵם
 אַבְרָהָם.

אַחַר כֵּן אָמַר לוֹ, עוֹד שְׂמַעְתִּי, שְׁלֹא

בְּרִיךְ הוּא עַל טוֹרָא דְּסִינֵי וְקִבְּלוּ יִשְׂרָאֵל אוֹרֵייתָא
וְאָמְרוּ (שמות כד) נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע.

וּפְרִי'וֹ מִתּוֹק לְחֶבִי. אֵלִין מְלִין דְּאוֹרֵייתָא דְּכִתִּיב בְּהוּ
(תהלים יט) וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנוֹפֶת צוֹפִים. דְּבַר
אַחַר וּפְרִי'וֹ מִתּוֹק לְחֶבִי, אֵלִין נִשְׁמַתְהוֹן דְּצַדִּיקָא
דְּכִלְהוּ אִיבָא דְּעוֹבְדוֹי דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְקִיָּמִי עִמִּיהָ
לְעֵילָא.

תָּא חַזִּי, כָּל נִשְׁמָתִין דְּעֵלְמָא דְּאֲנֹן אִיבָא דְּעוֹבְדוֹי
דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּלָהוּ חַד בְּרֹזָא חַד, וְכַד
נִחְתִּי לְעֵלְמָא כְּלָהוּ מִתְּפָרְשִׁין בְּגוֹנִין דְּבַר וְנוֹקְבָא,
וְאֲנֹן דְּבַר וְנוֹקְבָא מְחַבְּרִין בְּחֻדָּא.

וְתָא חַזִּי, תִּיאוּבְתָא דְּנוֹקְבָא לְגַבִּי דְּכוּרָא עָבִיד נְפֶשׁ.
וְתִיאוּבְתָא דְּדְכוּרָא לְגַבִּי נּוֹקְבָא עָבִיד נְפֶשׁ.
וְרַעוּתָא דְּתִיאוּבְתָא דְּדְכוּרָא לְגַבִּי נּוֹקְבָא וְאַתְדַּבְּקוּתָא

לשון הקודש

בא ראה, כל נשמות העולם שהן פרי
מעשיו של הקדוש ברוך הוא, כלן אחד
בסוד אחד. וכשיוֹרְדוֹת לְעוֹלָם, כלן
נפרדות בגוונים זכר ונקבה, והן זכר
ונקבה מחברות יחד.

ובא וראה, תשובת הנקבה לזכר עושה
נפש, ותשובת הזכר לנקבה עושה נפש.
והרצון של תשובת הזכר לנקבה

ברוך הוא על הר סיני וקבלו ישראל
תורה ואמרו נעשה ונשמע (שמות כד).

וּפְרִי'וֹ מִתּוֹק לְחֶבִי – אלו דברי התורה
שכתוב בהם (תהלים יט) וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ
וְנוֹפֶת צוֹפִים. דְּבַר אַחַר וּפְרִי'וֹ מִתּוֹק לְחֶבִי
– אלו נשמות הצדיקים שכלן פרי
מעשיו של הקדוש ברוך הוא ועומדות
עמו למעלה.